

Ἡ κ. Lovatelli καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ καλλιτέχνης ἴσως προέθετο νὰ παραστήσῃ τὴν μύησιν μυθικοῦ τινος ἥρωος, εἴτε τοῦ Ἡρακλέους εἴτε τοῦ Θησέως εἴτε τοῦ Τριπτολέμου· εἰς τοὺς δύο πρώτους θὰ ἤρμοζε καλῶς ἡ λεοντῇ ἣν φέρει ὁ μύστης τῆς πρώτης συστάδος. Ὁ δὲ Bloch βλέπει ασκηνάς τῶν Ἐλευσινίων

Εἰκὼν I.

μυστηρίων τελουμένας ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεῶν τῆς Ἐλευσίνος». Τέλος ὁ κ. Σκιᾶς νομίζει ὅτι τὸ μνημεῖον «παριστᾷ τὴν πρώτην ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστασίαν τῶν μεγάλων Ἐλευσινίων θεῶν τελουμένην μύησιν», σημειοὶ δὲ ὅτι ἡ δημοσιεύσασα τὸ ἀνάγλυφον κ. Lovatelli καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὴν ἐσφαλμένως νομίζουν ὅτι πρόκειται περὶ συνήθους μνήσεως καὶ ὅτι πολλὰ τῶν παρισταμένων προσώπων εἶναι θνητοί, ἀενῶ ἢ παρουσία τῆς Δήμητρος, τῆς Κόρης καὶ τοῦ Εὐβου-

λέως πείθει ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα εἶναι μυθικά, οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρχει νὰ ὑποτεθῇ τὸ ἐναντίον». Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ κ. Σκιᾶς, παρασυρθεὶς προφανῶς ὑπὸ τῆς ἐπικρατούσης νῦν *Εὐβουλομανίας*, τῆς